

der er Mulighed for en Overenskomst paa det tidligere forkastede Grundlag, og saa vil der blive Adgang til at høste den Erfaring, som Udvalgets Flertal med Rette udtaler endnu ikke foreligger, og som man mener bør foreligge, inden man gaar til den af Regeringen paapegede Udvej, hvis Fortrin i mange vigtige Henseender man altsaa anerkender. Naar dette Forslag vedtages i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, tror jeg nu ikke, at Erfaringerne ville blive tilfredsstillende, det tilstaar jeg. Jeg anser det i og for sig for ikke at være ubetænkeligt, at en Erhvervskommune i det hele faar Adgang til at beskatte en uden for Kommunen boende Person af hans Indtægt i Erhvervskommunen. Jeg mener, at en Erhvervskommune i det hele har meget usikker Adgang til overhovedet at kunne sætte en saadan maaske meget fjernt boende i Skat, men det er uundgaaeligt. Det var det for saa vidt ogsaa efter Regeringens Forslag, men værre er det, naar den Skat han sættes i i Erhvervskommunen, skal komme til at influere i Form af Fradragsret hos hans Opholdskommune. Det er jo beklageligt, naar Skatteyderne kunne komme i det Tilfælde at føre Klage over en Skat, de ere satte i i en Erhvervskommune, og det er beklageligt, at de samtidig skulde kunne føre Klage over den Skat, de ere satte i i Opholdskommunen; men særlig beklageligt er det, naar der nu kommer et nyt Moment til, nemlig at de to Kommuner skulle kunne føre Klage over hinanden, særlig Opholdskommunen over, at Erhvervskommunen har sat vedkommende i urigtig Skat og derved berøvet Opholdskommunen en Skat. Det er en ny Adgang til Tvistigheder i Skattesager, og det ved jeg, at den ærede Formand for Udvalget og i øvrigt ogsaa Udvalgets Medlemmer ville indrømme, at Regeringens Forslag ganske udelukkede enhver Mulighed for en Uenighed mellem Kommunalbestyrelser, som man i og for sig maa anse det for meget ønskeligt at udelukke. Disse Ulemper maa vi altsaa tage med Systemet, men vi bør saa gøre Adgangen til, at der kan blive mange af dem, saa ringe som muligt, og det er sket ved de Ændringsforslag, som det ærede Udvalg efter min Anbefaling har sluttet sig til. Ganske vist ere de stillede i andre Hensigter, men med fuld Erkendelse af — som ogsaa udtalt i Betænkningen — at de tillige ville have den Følge, at Antallet af Uenighedsmuligheder mellem Kommunerne ved dem vil blive i overordentlig Grad indskrænket. De Formaal, som ere søgte opnaaede ved

Ændringsforslagene Stillelse, ere altsaa for det første at beskytte Opholdskommunen i højere Grad end den, hvis jeg overhovedet tør bruge det Udtryk, var beskyttet af Folketinget — jeg betragter den nemlig som i allerhøjeste Grad ubeskyttet ved Folketingets Forslag, den vilde blive i mange Tilfælde ruineret — og samtidig at sørge for, at den paagældende Skatteyder kommer til at betale den Skat, som han virkelig skulde betale, og ikke kun $\frac{2}{3}$ af den, som han vilde komme til at betale efter Folketingets Forslag. Der laa netop to Mangler, som gensidig kunde opveje hinanden, derved at man lod Manden betale det, han kom til at betale for lidt efter Folketingets Forslag, og at man lod Opholdskommunen faa det. Derved er der sket en ganske overordentlig stor Forandring i det Forslag, som er kommet herop fra det andet Ting, og det er jo i Virkeligheden Regeringens Forskelsbeskatning, som paa den Maade nu vil blive vedtagen efter samstemmende Udtalelser fra forskellige Sider, men vedtagen i en anden Retning, nemlig i Retning af Opholdskommunen, medens Regeringens Forslag gik i Retning af en Forskelsbeskatning for Erhvervskommunens Vedkommende. Efter Regeringens Forslag skulde Erhvervskommunen have Forskellen mellem sin egen Skatteprocent og Opholdskommunens Skatteprocent, naar Opholdskommunens Skatteprocent var lavest; men efter det af mig stillede Forslag, som man altsaa nu slutter sig til, skal Opholdskommunen have Forskellen mellem sin egen Skatteprocent og Erhvervskommunens Skatteprocent, naar Erhvervskommunens Skatteprocent er højst, og jeg er for saa vidt ogsaa tilfreds med, at der dog er kommet et Resultat ud af den Tanke, som laa til Grund for Regeringens Forslag. Saa meget mindre kan jeg være enig med det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds, som udtalte sin Glæde over, at Forskelbeskatningen var faldet bort, og samtidig erkendte, at det var en væsentlig Forbedring, der var sket ved de Ændringsforslag, som vare stillede her til Folketingets Forslag. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes man saa til sidst ender med at sige, at man synes dog bedre om Folketingets Forslag, fordi det var klarere. Naar Folketingets Forslag er urigtigt paa et enkelt Punkt og paa et andet medfører Konsekvenser, som det ærede Medlem selv siger skulde undgaas, og som ikke kunne frem ved det af Flertallet her adopterede Forslag, saa kan jeg ikke forstaa, at man vil ende med at erklære Folketingets Forslag paa det Punkt